

De wil van God

“Zelfs God kan dit schip niet tot zinken brengen,” sprak iemand overtuigd nadat de Titanic te water was gelaten. Maar de waarheid was anders. Toen de kapitein uiteindelijk het bevel gaf om het schip te verlaten omdat de Titanic aan het zinken was, weigerden vele mensen dat te geloven. “Dit schip is het beste dat we ooit gemaakt hebben. Dat kan niet stuk.” Maar heel wat meer levens zouden gered zijn geweest als mensen niet zo koppig hadden vastgehouden aan hun eigen idee.

De apostel Jakobus schreef: “God keert zich tegen hoogmoedigen, maar aan nederigen schenkt hij zijn genade. Onderwerp u dus aan God.” Hoogmoed komt voor de val, daar is iedereen het wel over eens. Maar hoe hoogmoedig zijn wij zelf eigenlijk? Dat is een goede vraag, en niet zo eenvoudig te beantwoorden, want hoogmoed heeft de vervelende eigenschap dat ze zich uitstekend kan vermommen en geeft je maar wat graag het geruststellende idee dat, ofschoon anderen behoorlijk hoogmoedig zijn, wij daar zelf niet zo’n probleem mee hebben. *Anderen zouden van onze nederigheid nog het een en ander kunnen leren.*

Maar hij die oprecht nederig is, weet niet dat hij nederig is. De sleutel tot het uitdrijven van onze menselijke hoogmoed en trots staat beschreven in het tweede deel van deze passage. “Onderwerp u dus aan God.” Wat betekent het eigenlijk om je te onderwerpen? Het woordenboek geeft wat suggesties. Onderworpen zijn betekent dat je buigzaam bent. Handelbaar, inschikkelijk en plooibaar. Je bent soepel, toegeeflijk, volgzaam. Dat zou onze houding tegenover God en Zijn Woord moeten zijn. En dat is lang niet altijd even makkelijk, vooral niet als wij ons vast willen houden aan onze eigen ideeën en plannetjes. Vaak houden we onze eigen plannen aan omdat wij in wezen niet echt durven te vertrouwen dat God over ons waakt. Wij weten wel dat Hij er is, ergens hoog boven ons in de atmosfeer, maar nu, in deze huidige, moeilijke situatie moeten we toch echt zelf het stuurwiel vastgrijpen om ons naar de veilige haven te loodsen. Op die manier kun je jezelf toch moeilijk handelbaar en inschikkelijk noemen? Je bent niet soepel en volgzaam, maar twijfelt er openlijk aan of God wel gaat antwoorden. Je stelt je vertrouwen op je eigen inzicht, want eigenlijk denk je het beter te weten. Je geeft jezelf teveel eer. Dat is hoogmoed.

Wij hebben er allemaal last van en God weet het maar al te goed. Maar ook hier is Zijn vergevende kracht meer dan genoeg en probeert Hij ons door het leven heen stap voor stap te leren wat het betekent om je te onderwerpen. Om er mee af te rekenen is het noodzakelijk dat wij ons in gebed voor God neerbuigen en net als Jezus vlak voor Zijn kruisiging, durven te zeggen: “Heer, niet mijn wil, maar de Uwe geschiede.” Dat geeft rust. Dan stroomt de vrede van God binnen. God wil dat je goede voorbereidingen treft voor je leven en je werk. God wil dat je plannen maakt, maar nooit zonder je eerst volkomen aan Hem te hebben onderworpen. Dan kan God ons vormen en kneden en ons gaan leiden.

We vragen ons weleens af: “Wat is Gods wil voor mij?” Iemand schreef eens dat wat je het allereerste nodig hebt om Gods wil te vinden, is je eigen wil opzij te schuiven. Gods wil vind je door Hem je eigen wil niet op te dringen. Paulus heeft het er ook over. Hij schreef: “Laat uw lichaam een levend offer zijn; heilig, zodat het een vreugde voor God is. U moet niet worden als de mensen die zich niets van God aantrekken. U moet anders worden, door een nieuwe manier van denken. Dan kunt u ontdekken wat God wil. En wat Hij wil, is goed, aangenaam en volmaakt.”

Vraag God om je te leiden. Richt je tot Hem. Zelfs als je daar moeite mee hebt kun je Hem daar om vragen. God kent je immers? Hij weet toch precies wat je denkt? En net zoals de man uit de Bijbel die zich wanhopig voor Jezus neerwierp en zei: “Heer, ik geloof, maar helpt U mij met mijn ongelooft,” zo zal Jezus ons ook helpen als wij eerlijk voor Hem durven te komen en Hem vragen ons te helpen ons niet vast te houden aan onze eigen wil.

Alwetend, zorgzaam, liefdevol straalt Zijn waarheid voortdurend als een baken.

Maar ‘t beste geeft Hij aan Zijn kind dat Hem de keuze steeds laat maken.